

åt det södra sjöbäckenet, så hade tröskeln vid vår återkomst kunnat ligga torr och förbindelsen till den norra sötvattensbassängen hade då varit avskuren. Vi hade då fått slopa kanoterna och till fots ta oss tillbaka till lägret n:r 82, där Chia Kwei väntade. Men icke heller denna eventualitet med alla de komplikationer den medfört inträffade och drömmen om de vilda äventyr jag sökt utmana gick upp i rök.

*

Sedan vi funnit att intet mer under nu rådande förhållanden stod att vinna på Den vandrande sjön styrde vi därför tillbaka mot norr till den lilla ön med läger 83, där vi packade, lastade kanoterna och embarkerade för att återvända till läger 82, där Chia Kwei väntade oss. Där stod han på en udde och viftade med händerna av idel glädje och berättade hur glad han blivit då han redan från långt håll hört Sadiks sång. Han hade känt sig ruskig på natten då han väckts av ett väldigt plum-sande i floden och trott att det var något stort vilt odjur som var på väg till hans ensliga läger. Men då han lyssnat och icke hört något mer, hade han lugnat sig och förstått att det varit någon strandbank som lossnat och ramlat ned.

Vid vårt uppbrott från detta läger hade Chen satt ut en skål fylld med vatten. På 51 timmar hade 29 mm. avdunstat. När Kum-daria under sommaren sjunker från dag till dag, måste även Lop-nors nivå sjunka och hela dess norra del bli torrlagd. Sannolikt slingrar dock